

LPAC afslører den korrupte Løgn, der ligger bag Russia-gate

Leder fra LaRouche PAC, 27. juli, 2017 – Løgneren om, at den russiske regering intervenserede i de amerikanske valg til fordel for Donald Trump, er det, der ligger bag forsøget på nu at arrangere et kup mod ham – ligesom den »farvede revolution« i Ukraine i 2014 – for at vælte præsidenten og USA's forfatningsmæssige regering. Lyndon LaRouche har sagt, at, skulle dette kup imod Donald Trump lykkes, ville resultatet blive atomkrig på kort sigt.

Dette kupforsøg har endnu ikke haft held til at vælte regeringen, men det har skabt kaos; stækket den politiske proces; afskallet det Demokratiske Parti; og været med til at blokere præsidenten i at opfylde kampagneløfter, der er afgørende for en økonomisk genrejsning – især genindførelsen af Glass/Steagall-loven og genopbygningen af Amerikas infrastruktur.

LaRouche PAC's internationale fredags-webcast den 28. juli vil blotlægge løgneren om »Russia-gate«. Alle må se det. Her er et par linjer for at forberede jer på, hvad I får at se.

Lad os gå omkring et år tilbage, til oprindelsen til anklagerne om russisk indblanding. De fleste amerikanere er måske ikke klar over dette – eller, hvad der er mere sandsynligt, husker det ikke længere, fordi de er blevet så totalt hjernevasket – men grundlaget for anklagen om russisk indblanding er anklagen om, at den russiske regering – ved hjælp af et online-individ ved navn »Guccifer 2.0« – hackede den Demokratiske Nationalkomites (DNC) e-mail-filer over Internettet og gav dem til Julian Assanges organisation »WikiLeaks«. (I parentes bemærket: husk, at WikiLeaks begyndte

at offentliggøre DNC-e-mails online den 27. juli, 2016. Det er værd at bemærke, at disse filers korrekthed aldrig er blevet betvivlet, og at deres beviser for, at DNC havde inter文eneret i primærvalgprocessen til fordel for Hillary Clinton, og imod Bernie Sanders, var så stærke, at formand for DNC Debbie Wasserman Schultz blev tvunget til at træde tilbage.)

Men det, der med overlæg er blevet sløret i massemediernes dækning og i den fejlbenævnte, såkaldte »Vurdering fra efterretningssamfundet« af russisk indblanding i valget – er, at der var TO separate tilfælde, hvor private DNC-filer blev offentliggjort, og ikke ét. Det ene tilfælde skete gennem Julian Assanges WikiLeaks-organisation, som insisterer på, at de filer, den kom i besiddelse af, blev »lækket« af en insider med legitim adgang til dem, og ikke »hacket« over Internettet. Det andet, og anderledes tilfælde, er det, der associeres til »Guccifer 2.0«-individet, som insisterer på, at han »hackede«, dvs., stjal filerne over Internettet – men denne påstand er, viser det sig nu, falsk!

Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) har gentagne gange forlangt beviser, der forbinder »Guccifer« og Assanges WikiLeaks, men der er aldrig blevet fremstillet nogen beviser!

De kronologiske begivenheder (iflg. rapport <http://g-2.space/>) begynder med, at Julian Assange den 12. juni, 2016, under et massecirkuleret interview til Storbritanniens ITV sagde, at »vi har e-mails med relation til Hillary Clinton, som vil blive offentliggjort«. Den 14. juni udgav DNC en erklæring om, at de havde opdaget, at deres servere var blevet hacket. Den 15. juni tog en person, der kaldte sig »Guccifer 2.0«, ansvaret for hacket og hævdede at være en kilde for WikiLeaks. De første fem dokumenter, han udlagde, var forfalsket med russiske fingeraftryk.

Veteran Intelligence Professionals for Sanity's (VIPS) Memorandum af 24. juli til præsidenten, »Var det 'russiske

hack' et inside job?« anfører kriminaltekniske beviser, der beviser, at:

»Ud fra det tilgængelige materiale konkluderer vi, at den samme inside-DNS kopierings/læk-proces blev anvendt på to forskellige tidspunkter, af to forskellige enheder, og til to klart forskellige formål:

»(1) et inside læk til WikiLeaks, før Julian Assange den 12. juni meddelte, at han var i besiddelse af DNC-dokumenter og havde til hensigt at offentliggøre dem (hvilket han gjorde 22. juli) – med det angivelige formål at afsløre en stærk partisk indstilling over for Clintons kandidatur; og

(2) et separat læk den 5. juli for forbyggende at belaste alt, WikiLeaks senere måtte offentliggøre, for at vise, det kom fra et russisk hack.« Sidstnævnte læk blev associeret til »Guccifer 2.0«-individet.

De data, der var blevet lækket den 5. juli, blev udlagt den 13. september, angiveligt af »Guccifer 2.0«. Der var tilføjet elementer, der skulle involvere Rusland, inkl. for- og mellemnavnet på grundlæggeren af det hemmelige sovjetiske politi – skrevet med kyrilliske bogstaver – samt navnet »Ernesto Che« for Ernest »Che« Guevara (1928-67), en argentinsk-cubansk, marxistisk revolutionær.

For klarhedens skyld skal det bemærkes, at den »kriminaltekniske analyse«, som VIPS refererer til, var en analyse af de data, der blev udtrukket af filerne, udlagt på Internettet den 13. september – og ikke en analyse, der blev gennemført af DNC's computere. DNC har ikke givet nogen udover deres egne kontrahenter adgang til deres computere. Den fyrede FBI-direktør Comey siger, DNC nægtede FBI adgang, således, at Comey befandt sig i den usædvanlige position af angiveligt at løse århundredets forbrydelse – dvs. russisk indblanding i valget – uden at have fået adgang til gerningsstedet. Han var sandsynligvis bange for, at nogle af hans agenter skulle finde

ud af for meget.

Se fredags-webcastet. Vi er i færd med at omstøde denne massive svindel. Kongressen må efterforske det. Intet bliver igen som før.

Foto: Præsident Donald J. Trump og American Legion Boys Nation, 26. juli, 2017. (Whitehouse Photo)